

får afdækket fuldstændigt, hvorvidt der er tale om en politisk uenighed, eller hvorvidt der er tale om en uenighed, der kan bygges bro over, sådan at vi kan få løst den divergens, der er. Derfor vil jeg anbefale, at vi får et nyt møde i forligskredsen, sådan at vi er sikre på, at forligskredsen har en fælles opfattelse af, at der er parallelitet i forholdet mellem fleksydelsespersoner og efterlønspersoner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslagene nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Ophævelse af revisionsbestemmelsen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 20/10 2004. Første behandling 29/10 2004. Betænkning 1/12 2004).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling

Ida Jørgensen (RV):

Det Radikale Venstre har stillet et ændringsforslag til det her lovforslag, og det er et forslag, som alle burde kunne støtte. Det er rettet mod, at vi har situationer, hvor en programmør på grund af en kunde- eller konkurrenceklausul kan være forhindret i at tage et nyt job, hvor man skal programmere, og så vil sådan en programmør jo have et problem. Det kan i sig selv være slemt nok. Hvis den her programmør går hen og bliver arbejdsløs, kan man spørge, om han så står reelt til rådighed for arbejdsmarkedet, og hvis han reelt ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal samfundet så betale for det, eller skal den virksomhed, som har krævet den her urimelige konkurrenceklausul af ham, betale?

Det Radikale Venstre mener, at det er et godt princip, at de, der skaber omkostningerne, også dækker dem, og derfor ønsker vi, at det princip også bliver udbredt til at gælde de arbejdsgivere, som kræver omfattende kunde- og konkurrenceklausuler af deres medarbejdere. Generelt kan man om kunde- og konkurrenceklausuler sige, at de skal beskytte en virksomhed mod, at medarbejdere løber med virksomhedens forretningsgrundlag. Det er Det Radikale Venstre helt med på, men kunde- og konkurrenceklausuler må ikke forhindre medarbejdere i at søge nye udfordringer. Det er det andet hensyn, der skal tages, og det er især vigtigt i en tid, hvor arbejdspladser flyttes ud.

Som retstilstanden er i dag, har arbejdsgiveren intet incitament til at begrænse kunde- og konkurrenceklausulernes rækkevidde. Så hvis arbejdsgiveren kommer frem til, at det er nødvendigt at kræve en kunde- og konkurrenceklausul af en medarbejder, kan virksomheden lige så godt lave en meget vidtrækkende klausul. Arbejdsgiveren løber ingen risiko for at få klausulen forkastet af en domstol, for domstolene beskærer bare kunde- og konkurrenceklausulene til det rimelige.

Ministeren mener, at man kan løse problemerne med en informationskampagne, hvor han sandsynligvis vil gøre klart, hvad der er retstilstanden, men det gavner ikke den medarbejder, der har indgået en aftale om en urimelig kunde- og konkurrenceklausul, for det er medarbejderen, der har procesrisikoen. Her taler vi om en konventionalbod på 250.000 kr., og man skal altså have is i maven og en solid privatøkonomi for